

חמישה, שלום

קצת נאמתי, אני רוצה לתת קרו המין דברים
י. אלא לפני ה. - כח הדבר בין שני רוצה
לפני עק, או לנפול, אז ספר השירים שלך
הוא לא כן, ששט (במובן הנפלא של המילה) והפך
אלו מחדש ערכי. אהבתי מאוד את מתנה שני
הצדקת. קראתי ממך ללמוד שלי מבור המדע
(כך, אני נאמר נכונת כל שיעורים). אע"פ אל פתח
לדו מדברים על השירים את הפסוק (נאמר) שמעתי
קולך אלק בני קרואי, אקול, תפסי חילוקים, היקלוקים בי.נש
היה מן חל, בלע לכו הייתי קרואי שקטה ופה רגע
אלה, את רצוני לספר עק.
ובמובן יחידה, המראה של הספר - איפה יופי.

הדברים שכתבתי, הם בקיץ דבר אחד (אחר) יפה, מכתב
אלה גם מאלו איתני וממקב אל היו בגלגלים והחוראני,

במקומה לא כל כך שגורתיים. אסתר אמלשמה לעלן גלדיה,
 בגדודי - שלי, יהיו בג שגורים וחלשים (מה שחלשך אלה
 אלה בנעל וישי-דיקויל, נמקט לגלומים). יש לנו הרבה
 באדום מוקשים, ושלל שנים לא אינטסיביות.
 אבל אני בטוחה שגור כמך לא ארוך נפלא לזכור
 אם ישמרה לזכרתי ההתבסס- (שלי) שסורים די
 מאלו (הנה, אני אולי מתייחס בהם...)

בושלג (אני מקווה), יאני שלמה לך שני שירים
 (ואני נטן-קולד, ושי) שהם שנים די, סמין קצת
 (ואולי יאני) אתה ממה שהתבסס בו קד הי'ם. נראה די
 שאני אלוהם אר כפ, אלא כה מוצר די ואני לא בטוחה...
 בה חתיתי שאלו לא אלוהם מלא מאמית ~~שפילד~~
 שכן, לזכור לסורים, אלא בה כה... אם שפילד...
 אני אלוהם עמלד ממך. ואני מקוה שזו לא
 חזרה קדלתי מודי.

ושוב, גלדיה
 רחמה

רחמה וויס-קלד
 בלומפלד 14
 ירושלים
 02-6426840

[תגובה על "לילה, בוקר"]

חמוטל שלום,

קצת נעלמתי, אני רוצה לחזור. קרו המון דברים בדרך. אבל לפני הכול – כבר הרבה זמן שאני רוצה לספר לך, או להודות, על ספר השירים שלך. הוא כל כך פשוט (במובן הנפלא של המילה) ומרגש ולא מעט עצוב. אהבתי מאד את מחזור שירי ההזדקנות. קראתי ממנו לתלמידים שלי מבית המדרש (כך אני פותחת בדרך כלל שיעורים). אנחנו אף פעם לא מדברים על השירים, אבל הפעם (באמת) שמעתי קולות תוך כדי קריאה, אנחות, חצאי חיוכים, הנהונים בראש. היה מין רחש, זאת לא הייתה קריאה שקטה וזה ריגש אותי, אז רציתי לספר לך. וכמובן העיצוב, המראה של הספר – איזה יופי.

[...]